

turde sige, at jeg virkelig var naaet til Ende med at læse Loven, før jeg tillod mig disse Bemærkninger.

Med Hensyn til de øvrige Ting, der ere komne frem, har Loven nu faaet en Behandling, som er af den af mig ønskede Karakter, skønt jeg nok kunde ønske den lidt forlænget. Men jeg synes, navnlig naar jeg ser hen paa, hvad der er sagt, at Behandlingen er inde i den rette Stue; i den, jeg ønskede mig, og som jeg haaber, den maa blive ved at gaa i. Jeg skal kun gøre en enkelt Bemærkning til en af mine Opponenters fra sidst, nemlig med Hensyn til den saakaldte Omløben. Det blev fremhævet af et æret Medlem, vistnok det ærede Medlem for Her-ning (N. Nielsen), at han ønskede at opretholde denne Omløben med Varer. Jeg kan ikke sige andet, end at som denne Omløberhandel nu er, finder jeg ikke Anledning til at forandre mine tidligere Udtalelser. Jeg ved ikke, hvad Forbød denne Handel er til, og jeg skal sige, at saaledes som den drives i dette Øjeblik, nemlig saaledes, at der ikke er nogen, hverken af Ketten eller Omløberne, der i Virkeligheden ved, hvad det er for Varer, man har Lov til at føre om og sælge, er det i mine Øjne en uanstændig Ret, de have faaet. Thi der er ingen Mening i at fortælle Folk, Herreder, Dele af Landet, at de eje et Privilegium eller have en vis Ret, naar Forholdet dog er saaledes, at den Rets Udøvelse er saa at sige umulig. Det er den jo i Virkeligheden, og det tillod jeg mig forleden ganske kort at antyde. Vil man overhovedet tillade Omløben eller rettere Omfærjel af Varer, saa er naturligtvis det ærede Medlem inde paa det ganske rigtige, at saa maa man belægge disse Folk med Skat, men saa maa man sandelig ogsaa, hvis man virkelig vil gaa denne Vej, hvad jeg mener, der ikke er tilstrækkelig Anledning til, give dem Lov til at ombære eller omsføre alle Varer inden for en bestemt Regel. Men gaar man den Vej, saa er det i Virkeligheden en Næringslov, som kun er en Anledning til Retsstrætte, og efterhaanden som Købmændene og Forretningerne i Købstæderne vaage med Skynsøge over deres Rettigheder, vil give mere og mere Anledning til Retsstrætte og uretfærdige Domme. Det var det, jeg tillod mig at fremhæve og hævde som det rigtige. Jeg maa for Resten sige, at jeg vedblivende er af den Mening, at det allermeste af det, der eksisterer af Omløberhandel, ikke har nogen virkelig Grund for sig. Hele den Historie om Omfærjel af Frugt i Byen, om Omfærjel af Fisk o. s. v. tror jeg, man ganske roligt kan se bort fra. Jeg tror, at den drives af Folk og med Varer, som der ikke er den fjerneste

Grund til at beskytte. Der er aldeles ingen Grund til at beskytte disse Frugtprangere og Fiskeomførere over for de ganske stilsærdige Folk, der sidde med en Kulle i en Sidegade og have betalt deres Borgerstab, særlig naar man, saaledes som man gør her i Landet, sender Politiet ud, hver Gang man har en Formodning om, at en eller anden Kone en Gang har haft en Appellin i Kælderen og har udbudt den til Salg. Jeg skal tilføje, at jeg ogsaa har det imod denne Næringslov, at den ikke indeholder tilstrækkelig klare og fyldestgørende Bestemmelser om, hvad det er, man egentlig faar Ret til, naar man erhverver sig Næringsbevis. Det er efter min Mening ogsaa en meget betænkelig og skadelig Ting. Siden Konkurrencen er bleven saa slem, og Byernes Waagen over deres Rettigheder er bleven saa stærket, som den er bleven, saa er Stillingen bleven den, at vi have oplevet det i mine Øjne fuldkommen uværdige, at Politibetjentene i Byerne ere gaaede rundt for at forføre Folk til at begaa Næringsovertrædelser, og saa bagefter melde dem. Det kan jo bevijes, at det er Tilfældet, men det er fuldkommen uanstændig og fuldkommen upassende. Det er fremkommen derved, at de nuværende Lovbestemmelser ikke ere tilstrækkelig fyldestgørende, ikke tilstrækkelig klare, og saa derved, at det er noget, der bliver rost, naar man kan faa en Mand til at sælge et eller andet, og saa melder ham; Politiet optræder selv som Vidne mod ham. I mine Øjne er dette uværdigt og upassende, og egnet til at nedbryde al Agtelse for Autoriteterne.

I Retning af Jagtproben har denne Næringslov fra forskellige Sider og specielt fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgtreds (B. Holm) faaet det, som den i Virkeligheden har behov. Man maa jo sige: at det ærede Medlem og hans Parti er i deres gode Ret, naar de forlange Tvang fra Statens Side over for Næringsloven; thi de have jo en Samfundsoptattelse, som berettiger til at lægge Tvang paa Folk. Men ud fra hvilke Forudsætninger de, der ikke ville indlade sig hverken paa Ketten til Arbejde eller paa nogen af de Ting, og som holde paa Grundlovens Paragraf om den fri og lige Udgang for alle til Erhverv — ud fra hvilke Forudsætninger det egentlig er, at de tillade sig, at lægge disse Byrder paa deres Medmennesker, det var ret rart en Gang at faa motiveret fra videnskabelig Side. Paa samme Tid, som de indlade sig paa at motivere det, var det maaske lige saa rart, om man fra videnskabelig Side over for os Børgfolk vilde motivere, hvorfor man,